

Metsähallituksen lupametsästäjien tammijahdin metso- ja teerisaalis 2020–2022

Eero Salonen

OPINNÄYTETYÖ
Marraskuu 2022

Metsätalouden tutkinto-ohjelma

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Metsätalouden tutkinto-ohjelma

SALONEN, EERO:

Metsähallituksen lupametsästäjien tammijahtin metso- ja teerisaalis 2020–2022

Opinnäytetyö 43 sivua, joista liitteitä 2 sivua
Marraskuu 2022

Metson ja teeren tammijahti eli tammikuussa tapahtuva latvalinnustus on ollut Suomessa kiellettyä vuosikymmenten ajan. Viime vuosina tapahtuneiden lakimuutosten sekä metson ja teeren lintukantojen vahvistumisen ansiosta tammijahti on kuitenkin ollut mahdollista rajatuilla alueilla tammikuusta 2020 lähtien. Tammijahtissa on metsästetty nyt kolmena perättäisenä talvena, ja tammijahti tulee jatkumaan osassa Suomea myös tammikuussa 2023.

Tässä opinnäytetyössä selvitetään metson ja teeren tammikuun metsästysajan saalismääriä, metsästysverotusta sekä metsästäjien pyyntiponnistusta vuosittain. Tutkimusaineistona toimi Metsähallituksen lupa-alueilla metsästäneiden vuosina 2020–2022 antama saalispalautte. Työn toimeksiantaja oli Metsähallituksen Eräpalvelut.

Tutkimustulosten perusteella tammijahtin saalismäärät ja metsästysverotus ovat olleet maltillisella ja kestäväällä tasolla. Tammijahti ei ole vaarantanut metson ja teeren lintukantoja. Metsästäjän pyyntiponnistus saalista kohden on ollut korkea. Saalis ja lupamäärä ovat kasvaneet vuosittain, ja tämä johtuu paljolti lupa-alueiden määrän vuosittaisesta kasvusta sekä pidemmästä metsästysajasta vuonna 2022. Saalismääriä, metsästysverotusta ja pyyntiponnistusta olisi hyvä tutkia lisää vielä tulevina vuosina, jotta nähdään mille tasolle ne pidemmällä aikavälillä tarkasteltuna asettuvat.

Asiasanat: linnustus, metso, teeri, saaliit, metsästys

ABSTRACT

Tampereen ammattikorkeakoulu
Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Forestry

SALONEN, EERO:

Capercaillie and Black Grouse Bag of Metsähallitus Permit Hunters in The January Hunting Period of 2020–2022

Bachelor's thesis 43 pages, appendices 2 pages
November 2022

For decades, hunting of capercaillie and black grouse in January in Finland was not allowed. After some law changes and the strengthening of the populations, however, hunting of these species in January has been possible in parts of Finland since 2020. Capercaillie and black grouse have now been hunted in the January hunting period for three years and hunting will continue in some areas in January of 2023, as well.

The purpose of this thesis was to find out the amount of capercaillie and black grouse bagged, the percentage of population hunted and the hunting effort of permit hunters in the January hunting period in the permit areas of Metsähallitus. The data for this thesis was obtained from permit hunters bag reports. This thesis was commissioned by Wildlife Service Finland of Metsähallitus.

Results of this thesis suggest that the amount of capercaillie and black grouse bagged have been at a moderate and sustainable level. January hunting period has not endangered the capercaillie and black grouse populations. Permit hunters hunting effort per bag has been high. The amount of bag and permits has increased yearly. Further investigation in the matter should be carried out in the coming years.

Key words: capercaillie, black grouse, hunting

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	METSO	8
	2.1 Tuntomerkit	8
	2.2 Elinympäristö.....	9
	2.3 Ravinto	10
	2.4 Lisääntyminen ja pesintä.....	10
3	TEERI	11
	3.1 Tuntomerkit	11
	3.2 Elinympäristö.....	11
	3.3 Ravinto	12
	3.4 Lisääntyminen ja pesintä.....	12
4	TAMMIJAHTI	13
	4.1 Taustaa	13
	4.2 Tammijahdissa metsästäminen.....	13
5	PIENRIISTAN METSÄSTYS METSÄHALLITUKSEN MAILLA	15
	5.1 Metsähallituksen Eräpalvelut	15
	5.2 Pienriistaluvat.....	15
	5.3 Lupa-alueet	17
	5.4 Metsästysajat	17
	5.5 Saalispalaute.....	20
6	TUTKIMUSAINEISTO JA -MENETELMÄT	21
	6.1 Tutkimusaineisto	21
	6.2 Tutkimusmenetelmät.....	22
7	TUTKIMUSTULOKSET	23
	7.1 Lupa- ja palautemäärä	23
	7.2 Saaliskertymä.....	23
	7.3 Metsästysverotus	25
	7.4 Pyyntiponnistus.....	27
8	POHDINTA TULOKSISTA	31
	8.1 Lupa- ja palautemäärä	31
	8.2 Saaliskertymä.....	32
	8.3 Metsästysverotus	33
	8.4 Pyyntiponnistus.....	34
9	JOHTOPÄÄTÖKSET	36
	LÄHTEET.....	38
	LIITTEET	42

Liite 1. Saalispalautekysely	1 (2)	42
Liite 1. Saalispalautekysely	2 (2)	43

1 JOHDANTO

Tammijahdilla tarkoitetaan metsäkanalintujen tammikuun metsästysaikana tapahtuvaa metsästystä. Tammijahdistä käytetään myös termejä talvilinnustus, talvimetsästys ja latvalinnustus. Koirasmetson ja -teeren tammijahti ei ole ollut Suomessa mahdollista vuosikymmeniin, ennen aivan viime vuosina tapahtuneita muutoksia. Syynä tähän on ollut esimerkiksi se, että lintukantojen on katsottu olevan liian heikot ja lainsäädäntökään ei ole tammijahtia mahdollistanut.

Metsästysasetuksen 24 §:ään tehtiin vuonna 2018 muutos, jolla pidennettiin metson, teeren ja pyyn mahdollista metsästysaikaa syyskuun 10. päivästä joulukuun 10. päivään asti. Samalla mahdollistettiin koirasmetson ja -teeren metsästys tammikuussa 10.1.–31.1. välisenä aikana. Koirasteeren metsästys tammikuussa oli lainsäädännön puolesta mahdollista osassa Suomea ajanjaksolla 1.1.–20.1. jo aikaisemmin, mutta metsästysasetuksen muutoksella pyyntijaksoa siirrettiin 10.1.–31.1. väliselle ajalle. Metsästys näinä metsästysaikoina ei kuitenkaan ole automaattisesti sallittua, vaan maa- ja metsätalousministeriö säätelee metsästysaikoja alueittain ja vuosittain riistakolmiolaskentojen tuloksiin pohjautuen. (Putala 2022a.)

Metsästysasetukseen tehdyn muutoksen jälkeen koirasmetson ja -teeren metsästys tammikuussa olikin vuonna 2020 ensimmäistä kertaa pitkään aikaan sallittua osassa maata 12 päivän ajan (20.1.–31.1.). Vuonna 2021 metsästys oli sallittua entistä laajemmalla alueella samana ajanjaksona kuin edellisenä vuonna. Koska metso- ja teerikannat jatkoivat vahvistumista suuressa osassa maata vuonna 2021, päätettiin sallia koirasmetson ja -teeren metsästys tammikuussa 2022 koko metsästysasetuksessa lähtökohtaisesti sallittuna aikana (10.1.–31.1.) laajassa osassa Suomea. (Putala 2022a.)

Koirasmetson ja -teeren metsästys tammikuussa on ollut mahdollista osassa maata nyt siis jo kolmena perättäisenä vuonna ja tulee jatkumaan myös vuonna 2023. Tammijahdin saalismääristä, vaikutuksista metson ja teeren lintukantoihin, metsästysverotuksesta sekä metsästäjien pyyntiponnistuksesta ei kuitenkaan ole

vielä tutkittua tietoa. Tämän opinnäytetyön tarkoituksena onkin täyttää tätä tietoa aukkoa selvittämällä Metsähallituksen lupa-alueiden vuosien 2020–2022 saalis-palauteaineistosta metsästäjien tammikuun jahdeissa saaman metso- ja teeri-saaliin saalismääriä ja metsästysverotusta vuosittain sekä metsästäjän pyynti-ponnistusta. Opinnäytetyön toimeksiantaja on Metsähallituksen Eräpalvelut.

2 METSO

2.1 Tuntomerkit

Metso (*Tetrao urogallus*) on vaikuttavan näköinen metsäkanalintu. Koirasmetso on yleisväritykseltään harmaanmusta, siivet ja etuselkä ovat tummanruskeat. Koiraan rinta on vihertävä, nokka on vaalea ja silmien päällä on punainen helkka. Koiraan siipien alapinnalla, vatsassa ja alaperässä on valkeaa laikutusta ja harti-oissa on selkeästi erottuva valkoinen laikku. Koiraan pyrstö on viuhkamainen ja siinä on vaaleita poikkiraitoja. (Lundevall 1986, 222; Koskimies & Lokki 1996, 88; Laaksonen & Jännes 2001, 126; Hayman & Hume 2010, 35.) Metso on Suomen isokokoisin kanalintu ja koiras painaakin noin 4000–6000 grammaa naaraan painaessa noin 1500–2500 grammaa. Koiras on siis huomattavasti naarasta suurempi, koiraan ja naaraan välinen kokoero onkin Suomessa pesivistä linnuista suurin. (Koskimies & Lokki 1996, 88.) Metson pituus on yleensä 60–87 cm ja siipien kärkiväli 87–125 cm (Laaksonen & Jännes 2001, 126; Hayman & Hume 2010, 35).

Naarasmetso eli koppelo on yleisväriltään punaruskean-, mustan- ja valkoisenkirjava (Lundevall 1986, 222; Koskimies & Lokki 1996, 88; Laaksonen & Jännes 2001, 126). Naaraan rinnassa on oranssinruskea kuvioton laikku, vatsa taas on vaalea ja siinä menee punaruskeita ja mustia raitoja poikittain. Selkä on ruskea ja siitä voi erottaa harmaita, mustia ja keltaruskeita raitoja. Nokka on väritykseltään harmaa. (Hayman & Hume 2010, 35.) Naaraan pyrstön pää on pyöreähkö (Lundevall 1986, 222; Koskimies & Lokki 1996, 88; Hayman & Hume 2010, 35).

Naarasmetson erottaa naarasteerestä nopeasti naarasmetson isomman koon perusteella (Lundevall 1986, 222). Suuremman koon lisäksi erona naarasteereen on erilainen pyrstö ja kuvioton ruosteenpunertava laikku kaulassa (Laaksonen & Jännes 2001, 126).

2.2 Elinympäristö

Metso pesii koko maassa, Pohjois-Suomessa aina mäntyrajalle asti (Luonnonvarakeskus n.d.a). Ahvenanmaalle metso ei ole levinnyt edes istutusyrityksistä huolimatta (Lundevall 1986, 223). Vuonna 2019 julkaistun Suomen lajien uhanalaisuusarvioinnin (Punainen kirja) mukaan metso luokitellaan Suomessa elinvoimaseksi lajiksi (Suomen lajitietokeskus n.d.a).

Metson suosima elinympäristö vaihtelee vuodenajan ja saatavilla olevan ravinnon mukaan (Suomen riistakeskus n.d.a). Talvisin metsot viihtyvät männiköissä, niin mäntyrämeillä kuin mäntykankaillakin (Lundevall 1986, 223; Suomen riistakeskus. n.d.a). Kesällä ja syksyllä metsot taas suosivat mustikkaisia alueita, kuusikoita ja korpia. Metsot voivat ruokailla myös syrjäisemmillä pelloilla, poikueet hakkuuaukoillakin. (Lundevall 1986, 223.)

Metson elinpiiri voi olla hyvin laaja ja kattaa jopa satojen hehtaarien kokoisen alueen. Elinvoimaisen metsokannan perusedellytys on yhtenäinen elinpiiri ja soidinpaikkaverkosto, jossa metsot löytävät soidinpaikalle. (Luonnonvarakeskus n.d.a.) Suurin uhka metsokannalle onkin soidinpaikkojen rauhattomuus ja tuhoutuminen, vanhojen metsien hakkuut ja elinalueiden pirstaloituminen (Koskimies & Lokki 1996, 88). Jos metsojen elinpiiri on pirstaleinen ja sitä rikkoo esimerkiksi suuret vesistöt, maatalousalueet tai avohakkuuaukeat, eivät metsot välttämättä löydä soidinpaikalle (Luonnonvarakeskus n.d.a). Metsäsaarekkeeseen yksin jäänyt metsokoiras voi soidinaikaan naaraiden puuttuessa käyttäytyä aggressiivisesti ihmistäkin kohtaan (Koskimies & Lokki 1996, 88).

Metsot käyttävät samoja soidinpaikkoja vuosittain. Lajin säilymisen kannalta ensiarvoisen tärkeää onkin soidinpaikkojen säilyminen (Suomen riistakeskus n.d.a). Metsätaloudessa soidinpaikat voidaan huomioida esimerkiksi välttämällä suurialaisia uudistushakkuita soidinalueilla ja säästämällä metsoille suojaa antavaa alikasvosta metsänkäsittelyssä (Luonnonvarakeskus n.d.a). Jos soidinpaikan sijainti tiedetään, metson kannalta paras vaihtoehto olisi jättää se kokonaan metsänkäsittelyn ulkopuolelle.

2.3 Ravinto

Metson poikaset elävät aluksi hyönteisravinnolla. Noin kuukauden ikäisinä poikaset siirtyvät hiljalleen aikuisten metsojen käyttämään kasvisravintoon. Kasvisravinto vaihtelee vuodenajan mukaan. (Lundevall 1986, 223.) Kesällä metsot syövät marjoja, siemeniä, silmuja, nuoria vesoja ja haavanlehtiä. Talvella ravinto koostuu lähinnä männynneulasista. (Lundevall 1986, 223; Suomen riistakeskus n.d.a.) Syksyllä metsot nielevät ruoan mukana soraa (Lundevall 1986, 223). Kulkeutuessaan linnun lihasmahaan kivet auttavat jauhamaan linnun syömää ravintoa pienemmäksi.

2.4 Lisääntyminen ja pesintä

Metson soidin ajoittuu huhtikuuhun (Suomen riistakeskus n.d.a). Tämä ryhmäsoidin loppuu normaalisti toukokuun alussa vapun tienoilla (Luonnonvarakeskus n.d.a). Metsonaaraita on noin puolitoista kertaa enemmän kuin koiraita, ja soidinalueen keskustan itselleen vallannut koiras voikin paritella useiden naaraiden kanssa. Erityisen vahvoilla soitimella ovat suurikokoiset metsokoiraat, joiden on kokonsa vuoksi helpompi taistella itsensä soidinalueen keskelle. (Koskimies & Lokki 1996, 88.)

Metsot pesivät maapesään, joka sijaitsee usein esimerkiksi hakkuuaukolla (Suomen riistakeskus n.d.a). Toukokuussa kun soidin on ohi, naaras valitsee pesäpaikan, rakentaa pesän ja munii 5–12 munaa. Metsolla ei ole pesintäreviiriä vaan useita metson pesiä saattaa olla lähelläkin toisiaan. Haudonta ja poikasista huolehtiminen on naaraan vastuulla. Haudonta kestää 25–28 vuorokautta. Poikaset kykenevät lyhyisiin lentopyrähdyksiin jo 6–7 vuorokauden ikäisinä ja itsenäistyvät noin kuukauden ikäisinä. Poikue voi kuitenkin pysyä yhdessä jopa syys-lokakuuhun saakka. Koppelo kasvattaa yhden poikueen vuodessa. (Lundevall 1986, 223.)

3 TEERI

3.1 Tuntomerkit

Teeri (*Lyrurus tetrrix*, *Tetrao tetrrix*) koiras on väritykseltään sinimusta (Lundevall 1986, 223; Koskimies & Lokki 1996, 87). Siivessä koiraalla menee selvästi erotuva valkoinen juova ja metson tavoin sillä on valkoinen hartialaikka. Pyrstön alapitinhöyhenet ovat valkoiset ja silmien päällä koiraalla on punainen helтта. (Lundevall 1986, 223; Laaksonen & Jännes 2001, 126.) Pyrstöä voi parhaiten kuvata lyyramaiseksi, pyrstön sulat taittuvat lyyramaisesti sivulle (Koskimies & Lokki 1996, 87; Laaksonen & Jännes 2001, 126; Hayman & Hume 2010, 37). Teeri on isokokoinen metsäkanalintu, koiras painaa noin 1000–1300 grammaa ja naaras noin 800–1100 grammaa (Koskimies & Lokki 1996, 87). Teeren pituus on 40–55 cm ja siipiväli 65–80 cm (Laaksonen & Jännes 2001, 126; Hayman & Hume 2010, 37).

Naarasteeri on väritykseltään ruskean- ja mustankirjava (Koskimies & Lokki 1996, 87; Laaksonen & Jännes 2001, 126). Siivessä on ohut valkoinen juova, jota voi olla vaikea nähdä kaukaa. Pyrstö on ruskea ja lovipäinen. (Laaksonen & Jännes 2001, 126; Hayman & Hume 2010, 37.)

3.2 Elinympäristö

Teeriä tavataan kaikkialla Suomessa Tunturi-Lappia lukuun ottamatta. Teeri suosii elinympäristönään kesäisin varsinkin aukkoisia sekametsiä, jotka ovat lähellä pelto-, suo- tai ranta-alueita. Talvisin teeret viihtyvät koivikoissa ja koivua kasvavilla alueilla, sillä talvella ne ovat riippuvaisia koivuista ravinnonlähteenä. (Lundevall 1986, 223–224; Suomen riistakeskus n.d.b.) Vuonna 2019 julkaistun Suomen lajien uhanalaisuusarvioinnin mukaan teeri luokitellaan Suomessa elinvoimaiseksi lajiksi (Suomen lajitietokeskus n.d.b).

3.3 Ravinto

Poikaset elävät aluksi hyönteisravinnolla. Ne syövät esimerkiksi muurahaisia, pistiäisiä, kovakuoriaisia ja perhosentoukkia. Lintujen kasvaessa isommiksi ruokavalio monipuolistuu ja kasvisravinnon osuus lisääntyy. Kesällä teeret syövät lehtiä ja muita kasvinosia, marjoja, siemeniä ja viljaa. Talvella ruokavalio koostuu pääasiassa koivun urvuista, ja joltakin osin myös lepän norkoista ja männyn siemenistä. Syksyllä teeret nielevät soraa, koska se edistää niiden ruoansulatusta. (Lundevall 1986, 224.)

3.4 Lisääntyminen ja pesintä

Teeren soidin on maaliskoukokuussa (Suomen riistakeskus n.d.b). Teerien soidinpaikat ovat avonaisia paikkoja, useimmiten avosoita tai peltoaukeita (Luonnonvarakeskus n.d.b). Teerillä on ryhmäsoidin, useat koirasteeret kokoontuvat samalle soidinpaikalle kilpailemaan naarasteeristä. Parhaimmat mahdollisuudet paritteluun on soidin alueen keskelle pääsevillä koirailta. (Koskimies & Lokki 1996, 87.) Naarasteeri valitsee haluamansa parittelukumppanin koiraiden joukosta (Luonnonvarakeskus n.d.b). Teeret ovat moniavioisia, eli yhdellä teerellä voi olla useampikin parittelukumppani (Lundevall 1986, 224). Soitimen jälkeen toukokuussa teeret hajaantuvat ja naarat ovat yksin vastuussa pesän rakentamisesta, haudonnasta ja poikasten kasvattamisesta. (Koskimies & Lokki 1996, 87).

Teeren pesintäpaikat sijaitsevat usein metsänreunassa, suonreunassa tai hakkuualueella suojaisassa maapesässä. Naaras munii toukokuussa pesään useimmiten 7–10 munaa ja hautominen kestää 25–27 vuorokautta. (Koskimies & Lokki 1996, 87.) Kuoriutuneet poikaset löytävät itse ravintonsa jo 3–4 vuorokauden ikäisinä ja itsenäistyvät neljän viikon ikäisinä. Poikue kuitenkin pysyy yhdessä yleensä syyskuuhun saakka, jolloin se hajaantuu. Teerinaaras kasvattaa yhden poikueen vuodessa. (Lundevall 1986, 224.) Sukukypsäksi teeret tulevat 1–2 vuoden iässä (Koskimies & Lokki 1996, 87).

4 TAMMIJAHTI

4.1 Taustaa

Suomessa on lainsäädännön puolesta ollut mahdollista sallia tammijahti urosmetsolla vuodesta 2019 lähtien ja urosteerellä vuodesta 2015 lähtien. Lintukantojen todettiin riistakolmiolaskentojen perusteella kuitenkin olevan liian heikot viitenä perättäisenä talvena vuosina 2015–2019, eikä tammijahtia näinä vuosina sallittu. Vuodesta 2020 lähtien on sen sijaan nyt jo kolmena perättäisenä talvena päässyt metsästämään tammijahdissa niillä alueilla, joilla lintukantojen on katsottu olevan riittävän vahvat. (Pitkänen 2022.)

Ennen tammijahdin sallimista osassa maata vuonna 2020 oli tammijahti ollut Suomessa kiellettyä vuosikymmenien ajan. Edellisen kerran ennen vuotta 2020 tammijahtia sai harjoittaa urosteerellä kymmenen päivän jakson ajan 1.-10.1.1981. Sekä metsolla että teerellä edellinen tammijahdin sisältävä syyskuulta tammikuun loppuun asti kestävä pitkä metsästyskausi oli Pohjois-Suomessa vuonna 1965. (Suomen Metsästäjäliitto 2019.)

4.2 Tammijahdissa metsästäminen

Tammikuussa metsästäminen eroaa syksyn jahtikauden metsästyksestä monella tapaa. Tammijahdissa sallittua on ainoastaan koiraslintujen metsästys, kun taas syksyn jahtikaudella myös naaraslintuja saa metsästä. Tammijahdissa käytetään aseena useammin kivääriä kuin haulikkoja. Tammijahti eroaa syksyn jahtikaudesta myös metsästysalueiltaan, toistaiseksi tammijahti on ollut sallittua lähinnä Pohjois- ja Itä-Suomen alueilla. Nähtäväksi jää sallitaanko tammijahtia tulevaisuudessa yhä laajemmilla alueilla Suomessa.

Tammikuussa metsästäminen eroaa syksyn jahtikaudesta erityisesti haastavampien olosuhteiden osalta. Valoisaa vuorokaudenaikaa, jolloin näkee metsästä, on varsinkin Pohjois-Suomessa vain vähän. Tammikuussa lämpötilat ovat keski-

määräisesti pakkasella ja alhaisemmat kuin syksyn metsästysaikana. Tämä onkin otettava huomioon esimerkiksi pukeutumisessa jahtireissuun. Mukana kannattaa olla lämmintä vaatetta ja toisaalta mahdollisuus keventää vaatetusta, esimerkiksi kun liikkuu hiihtäen saalista etsiessä. Lumipuku on myös hyödyllinen varuste metsästäessä tarkkasilmäisiä metsoja ja teeriä talvella. (Saarenmaa 2021.)

Olosuhteet vaikuttavat myös lintujen käyttäytymiseen. Kovilla pakkasilla linnut poistuvat kiepistä puihin ruokailemaan vain lyhyeksi aikaa, kun taas kovalla tuulella linnut pysyttelevät mieluiten pois puiden latvoista, jolloin niiden havaitseminen on vaikeaa. Metsästyksessä onnistumisen todennäköisyyksiä nostaakin selkeä, aurinkoinen ja tyyni keli, pakkasen ollessa mieluiten alle -10 astetta. (Saarenmaa 2021.)

Lumi luo myös talvella haastetta maastossa liikkumiseen, samalla kun saaliin saaminen edellyttää usein pitkienkin matkojen kulkemista maastossa. Jos lunta on paljon, on hiihtäen liikkuminen käytännössä ainoa vaihtoehto. Metsästäjän kannattaakin varustautua tammijahtiin metsäsuksin tai liukulumikengin. (Saarenmaa 2021.) Talvella myös monet metsäautotiet ovat auraamatta, mikä on hyvä ottaa huomioon metsästysreissua suunnitellessa.

Saaliin saamisen todennäköisyyksiä voi nostaa myös oikeassa paikassa oikeaan aikaan metsästäemällä. Metsot ja teeret ovat usein aktiivisimmillaan aamulla, kun pimeä alkaa väistymään. Metsot ovat aktiivisia myös iltapäivällä, kun alkaa hämärtymään. Teeri suosii talviravintonaan erityisesti koivun urpuja, joten koivujen latvoihin kannattaa kiinnittää huomiota. (Saarenmaa 2021.) Metson ravinto taas koostuu talvella paljolti männynneulasista. Metson voikin havaita esimerkiksi suolla männynlatvasta, tai vaaran lähettyviltä (Saarenmaa 2021). Metsästäessä kannattaa myös etsiä merkkejä linnuista. Jos havaitsee esimerkiksi lintujen jätöksiä, kieppejä tai hakomismäntyjä, on hyvä mahdollisuus, että lähistöllä on myös lintu (Saarenmaa 2021).

5 PIENRIISTAN METSÄSTYS METSÄHALLITUKSEN MAILLA

5.1 Metsähallituksen Eräpalvelut

Metsähallituksen Eräpalvelut hallinnoi ja valvoo metsästystä ja kalastusta valtion mailla. Metsähallituksen Eräpalveluja johtaa erätalousjohtaja. Eräpalvelut on myös jaettu eteläiseen ja pohjoiseen alueeseen, joilla kummallakin on omat niitä johtavat erätalouspäälliköt. Eräpalveluihin kuuluu lisäksi neljä eri tiimiä: metsästys, kalastus, erävalvonta sekä viestintä ja asiakaspalvelu. (Metsähallitus n.d.a.)

Metsähallituksen Eräpalvelut on osa niin kutsuttua Julkista riistakonsernia. Julkinen riistakonserni on yhteistyöryhmä, jonka muodostaa maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan toimijat, joilla on riistaan tai riistatalouteen liittyviä tehtäviä. Metsähallituksen Eräpalveluiden lisäksi Julkiseen riistakonserniin kuuluu sitä ohjaava maa- ja metsätalousministeriö, Suomen riistakeskus ja riistanhoitoyhdistykset, Luonnonvarakeskus sekä Ruokavirasto. Julkisen riistakonsernin jäsenenä Metsähallituksen eräpalvelut vastaa omalta osaltaan riistakantojen elinvoimaisuudesta, turvaa riistavarojen monipuolista ja kestävästä käyttöä sekä sovittaa yhteen riistatalouteen liittyviä erilaisia odotuksia. (Suomen riistakeskus n.d.c.) Julkisen riistakonsernin tärkeimpiä hankkeita ovat laji- ja elinympäristökohtaiset hoitosuunnitelmat (Maa- ja metsätalousministeriö n.d.b).

5.2 Pienriistaluvat

Monelle metsästäjälle, joka ei itse omista maata tai kuulu metsästysseuraan, on valtion mailla metsästäminen ainoa mahdollisuus metsästämiseen. Metsähallitus myy neljänlaisia pienriistalupia metsästykseseen: kanalintulupia, vesilintu- ja jänislupia, majavalupia sekä pienpetolupia. Kaikki pienriistaluvat sisältävät villisian sekä pienpetojen metsästysoikeuden. (Metsähallitus n.d.b.) Lupien sisältö kerrotaan tiivistetysti Eräluvut -verkkosivustolla:

- Kanalintuluvalla voi kanalintujen lisäksi metsästää kaikkea muutakin pienriistaa mutta ei yleensä majavaa. Joillakin lupa-alueilla

majava sisältyy kanalintukausilupaan. Tämä mainitaan lupa-alueen sivulla.

- Vesilintu- ja jänislupa oikeuttaa metsästämään kaikkea muuta pienriistaa paitsi kanalintuja ja majavaa.
- Majavaluvalla saa majavan lisäksi metsästää kaikkia pienpetoja ja rauhoittamattomia eläimiä.
- Pienpetoluvalla voi metsästää paitsi pienpetoja myös villisikaa ja rauhoittamattomia eläimiä lukuun ottamatta räkättirastasta. (Metsähallitus n.d.b.)

Pienriistan metsästykseseen on myynnissä myös erilaisia lupatyyppejä. Luvan pituus voi vaihdella lupatyypin mukaan vuorokaudesta viikkoon tai kestää kokonaisen metsästyskauden. Esimerkiksi kanalintulupia on saatavilla sekä vuorokausi-että kausilupina. Kausilupia pitää hakea sähköisesti tai paperilomakkeella jo huhtikuussa ennen metsästyskauden alkua. Alaikäisille on erikseen myynnissä nuorisolupa, jolla voi metsästää kaikkea pienriistaa paitsi majavaa. (Metsähallitus n.d.b.)

Kanalintulupa sisältää saaliskiintiön, eikä suinkaan oikeuta metsästämään rajatonta määrää kanalintuja. Saaliskiintiö varmistaa näin osaltaan metsästyksen kestävän tason. Kanalinnunmetsästyksen vuorokausilupa oikeuttaa metsästämään enintään kaksi metsäkanalintua vuorokaudessa, mutta kuitenkin enintään yhden metson vuorokaudessa. Syksyn jahtikaudella saa Metsähallituksen lupa-alueilta metsästää korkeintaan kaksi metsoa ja tammijahdissa korkeintaan yhden metson. Samat rajoitukset pätevät kanalinnuilla kausiluvan osalta ja lisäksi kausiluvalla saa metsästää yhteensä korkeintaan 10 kanalintua. (Metsähallitus n.d.c.) Jokaisella lupa-alueella on myös rajoitettu enimmäismäärää lupia, jotka lupa-alueelle voidaan myydä, jottei metsästys kohdistuisi liian voimakkaasti yhdelle lupa-alueelle (Metsähallitus n.d.d.).

Metsästyslupien hinnat vahvistaa maa- ja metsätalousministeriö (Metsähallitus n.d.e). Lupien myynnistä saadut tulot käytetään riistanhoitoon ja muuhun riistan eteen tehtävään työhön sekä tiedotukseen (Metsähallitus n.d.f). Lupatuloja käytetään myös pienriistan elinympäristöjen kunnostamiseen, niillä on ennallistettu esimerkiksi metsäkanalintujen poikaskorpia ja kosteikoita sekä soita teerille, riekoille ja metsähanhille (Metsähallitus n.d.f; Metsähallitus n.d.g).

Metsästyslaki antaa tiettyjen kuntien asukkaille oikeuden metsästää valtion omistamalla alueella kotikunnassaan. Täten Metsästyslain 8 §:ssä määritettyjen paikkakuntien asukkaiden ei tarvitse ostaa Metsähallitukselta metsästyslupaa kotikunnassaan Metsähallituksen alueilla metsästämistä varten. Lain tarkoittamia kuntia ovat Lapin ja Kainuun maakuntaan kuuluvat kunnat, sekä Kuusamon, Pudasjärven, Taivalkosken ja Vaalan kunta. (Metsästyslaki 1993/615.)

5.3 Lupa-alueet

Metsähallituksella on yhteensä 125 eri lupa-aluetta pienriistan metsästykseseen. Näistä 118 alueella voi metsästää kanalintuja, jos vain vuosittain vaihtuvat metsästysajat ja lupakiintiöt sen mahdollistavat. Seitsemällä lupa-alueella on ainoastaan jäniksen ja vesilintujen pyyntimahdollisuus. (Putala 2022b.)

Vuonna 2020 urosmetson tammijahti oli sallittua 23 lupa-alueella ja urosteeren 38 lupa-alueella. Vuonna 2021 tammijahdin lupa-alueiden määrä kasvoi ja urosmetsoa sai metsästää 43 lupa-alueella ja urosteertä 49 lupa-alueella. Vuonna 2022 sallittujen lupa-alueiden määrä jatkoi kasvua ja urosmetsoa sai metsästää 60 lupa-alueella ja urosteertä 72 lupa-alueella.

5.4 Metsästysajat

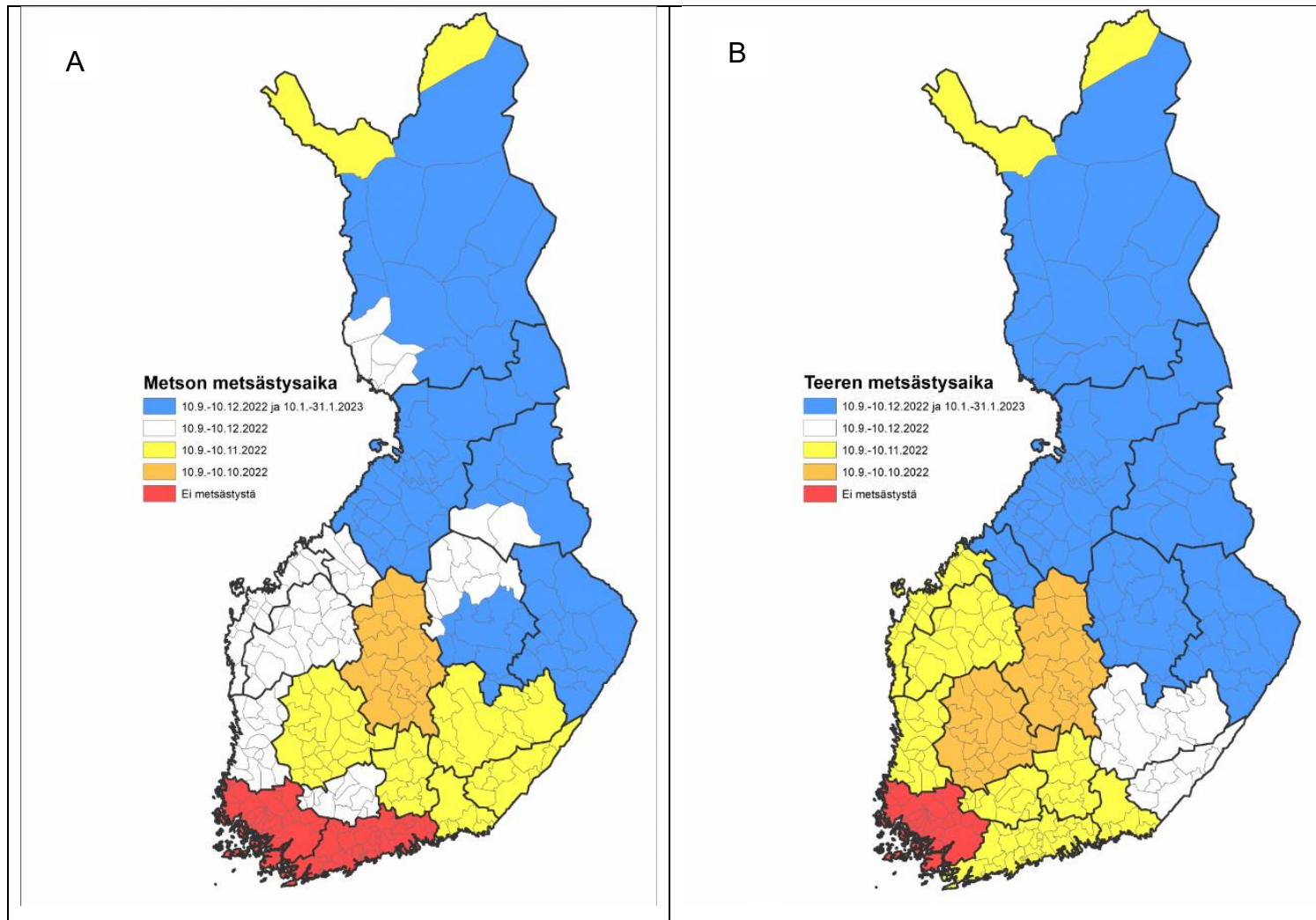
Metsäkanalintujen metsästysajat Suomessa määrää maa- ja metsätalousministeriö metsästysasetuksella. Metsäkanalintujen metsästysajat vaihtelevat vuosittain arvioidun lintukannan perusteella. Metsästysajat määrätään pääasiassa metsästäjien yhteistyössä Luonnonvarakeskuksen ja Suomen Riistakeskuksen kanssa keräämien vuotuisten riistakolmiolaskentojen tulosten perusteella. (Suomen Metsästäjäliitto n.d.)

Maa- ja metsätalousministeriö voi asetuksellaan kieltää tai rajoittaa metsäkanalintujen metsästystä alueellisesti enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Näin tehdään, mikäli riistalajin kanta on vaarantunut ja rauhoitus on välttämätöntä sen

säilymisen tai häiritsemättömän lisääntymisen kannalta. (Maa- ja metsätalousministeriö n.d.a.)

Kuvasta 1 selviävät metson (A) ja teeren (B) metsästysajat metsästyskaudella 2022–2023. Kuvasta nähdään, että metson metsästys tammikuussa 2023 on sallittua lähinnä Pohjois- ja Itä-Suomen alueilla. Uudenmaan ja Varsinais-Suomen alueilla metso on tällä metsästyskaudella rauhoitettu. Teeren metsästys tammikuussa 2023 on metson tavoin sallittua lähinnä Pohjois- ja Itä-Suomen alueilla. Varsinais-Suomen alueella teeri on tällä metsästyskaudella rauhoitettu kokonaan.

Metson ja teeren tammijahdin metsästysalueet ovat hyvin samantapaiset. Erona on, että teeren tammijahti on metsästyskaudella 2022–2023 sallittua myös Keski-Pohjanmaan maakunnassa, sekä Kajaanin, Sotkamon, Vieremän, Sonkajärven, Rautavaaran, Kiuruveden, Iisalmen, Lapinlahden, Pielaveden, Keitelelen, Vesannon, Ylitornion, Tornion, Tervolan, Keminmaan, Kemin ja Simon kunnissa.

KUVA 1. Metson (A) ja teeren (B) metsästysajat metsästyskaudella 2022–2023. (Suomen riistakeskus n.d.a; Suomen riistakeskus n.d.b, muokattu).

5.5 Saalispalaute

Metsähallitus kerää saalispalautetta metsästyslupan ostaneilta suoraan tietojärjestelmäänsä internetin kautta. Metsähallitus lähettää metsästyslupan ostaneelle sähköpostiin saalispalautelinkin, josta luvan ostaja pääsee antamaan palautetta saaliistaan vastaamalla saalispalautekyselyyn (Liite 1). Vaihtoehtoisesti saalispalautteen voi antaa luvan mukana lähetetyllä palautelomakkeella, postittamalla lomakkeen Metsähallitukselle. Saalispalautekyselyssä kysytään muun muassa saalistietoja, arviota maastossa metsästyspäivän aikana liikutusta matkasta ja vietetystä ajasta, sekä koiran käytöstä metsästyksessä. Saalispalautteen antamiseen on veloitettu riippumatta siitä, onko saanut saalista. Metsähallituksen myymien lupien lupaehdoissa veloitetaan antamaan palautetta metsästyslain 46 §:n nojalla (Metsähallitus n.d.c).

Saalispalautetta kerätään, jotta metsästys pystytään mitoittamaan ekologisesti ja sosiaalisesti kestäväälle tasolle (Metsähallitus n.d.h). Palautteen avulla pystytään arvioimaan riistakantoja ja niihin kohdistuvaa metsästyspainetta ja metsästysverotusta. Saalispalautetta hyödynnetään rajoitettaessa metsästystä kestäväälle tasolle asettamalla saalis- ja lupakiintiöitä, jotta riistakanta ei vaarannu. Metsästyksen suunnittelu saalispalautteen perusteella tehdään aina lupa-aluekohtaisesti ja suunnittelussa huomioidaan paikalliset olosuhteet (Metsähallitus n.d.h).

6 TUTKIMUSAINEISTO JA -MENETELMÄT

6.1 Tutkimusaineisto

Tutkimusaineistona toimi Metsähallituksen lupa-alueille tammikuun kanalinnettukseen vuorokausiluvan ostaneiden antama saalisraportti vuosilta 2020–2022. Aineistoon kuuluu ainoastaan lyhytaikaisen kanalinnettuvan tammikuulle ostaneiden antama saalisraportti. Pidemmän kausiluvan ostaneiden mahdollisesti saama saalista tai antamaa raporttia ei ole mukana aineistossa, koska kausilupausten saalisraportista ei ole erotettavissa saadun saaliin tarkkaa pyyntiaikaa. Kuntalaisten, joilla on metsästyslain 8 §:ssä määritetty kuntalaisen oikeus metsästä valtion alueella mahdollisesti kotikunnassaan saamaa saalista ei myöskään ole mukana aineistossa. Tämän opinnäytetyön osalta tehtiin päätös rajata saalisraporttaineiston vapaan sanallisen raportin analysointi työn ulkopuolelle.

Metsähallitus toimitti vuosien 2020–2022 tammikuun metsästysajan saalisraporttaineiston analysointia varten Excel-taulukko muodossa. Aineistoon kuului erilliset tiedostot raportimääristä vuosittain sekä metso-, teeri- ja kokonaissaaliin osalta vuosittain. Aineisto sisälsi sekä ilmoitetut saalismäärät että laskennallisesti korjatut saalismäärät. Metsähallitus on laskennallisesti korjannut ilmoitetut saalismäärät vastaamaan paremmin todellisia saalismääriä, ottamalla huomioon myös raporttia antamattomien metsästäjien saaman saaliin. Laskennallinen korjaus tehdään käyttämällä korjauskerrointa, jonka määrittämisestä kerrotaan tarkemmin esimerkiksi Kempin (2022, 28–29) opinnäytetyössä. Keskimäärin saalisraporttia antamattomat metsästäjät saavat vähemmän saalista kuin saalisraporttia antavat (Kempin 2022, 30).

Metsähallitus on lisäksi laskenut aineistoon toteutuneet metsästysverotusprosentit. Toteutunut metsästysverotus on laskettu muuttamalla saalismäärät yks/ km² muotoon ja vähentämällä Luonnonvarakeskuksen kesän kolmiolaskennassa arvioimasta lintukannasta. Aineiston sisältämä tieto on valmiiksi esitetty lupa-aluekohtaisina ja koko aineiston kattavina keskiarvoina.

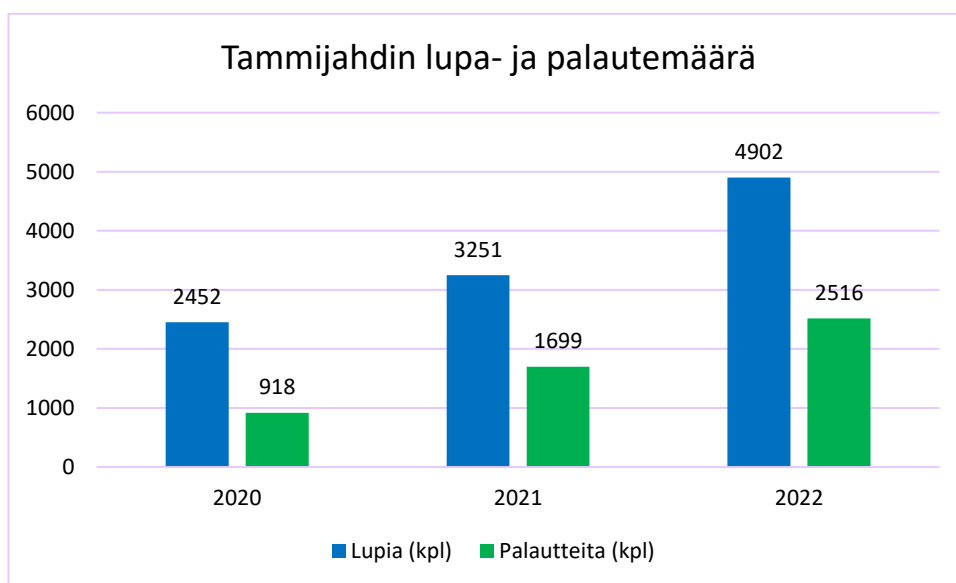
6.2 Tutkimusmenetelmät

Tutkimusaineiston analysointiin käytettiin määrällistä eli kvantitatiivista analyysiä. Määrällinen analyysi perustuu aineiston tulkitsemiseen ja kuvaamiseen numeroi-
den avulla (Vilkkä 2007, 14). Numeerista aineistotietoa esitetään ja havainnollis-
tetaan työssä graafisesti, sekä selitetään sanallisesti. Aineisto tarkastettiin aluksi
virheiden varalle. Analysointi tehtiin käyttäen apuna Microsoft Excel taulukkolas-
kentaohjelmaa.

7 TUTKIMUSTULOKSET

7.1 Lupa- ja palautemäärä

Metsähallituksen tammijahtiin myöntämien lyhytaikaisten kanalintulupien määrä on kasvanut vuosittain niin, että vähiten lupia myönnettiin vuonna 2020 (2452 kpl) ja eniten lupia vuonna 2022 (4902 kpl). Vuonna 2021 lupia myönnettiin 3251 kappaletta. Tammijahdin lupamäärä on siis kasvanut muutaman vuoden aikana lähes 100 %. Myös annettujen saalispalautteiden määrä on kasvanut vuosittain, vähiten saalispalautetta annettiin vuonna 2020 (918 kpl) ja eniten vuonna 2022 (2516 kpl). Vuonna 2021 saalispalautteita annettiin 1699 kappaletta. Prosentuaalisesti vähiten saalispalautetta annettiin vuonna 2020 (36,4 %) ja eniten vuonna 2021 (53,4 %). Vuonna 2022 51,6 % tammijahtiin luvan ostaneista antoi saalispalautetta. (KUVIO 1.)

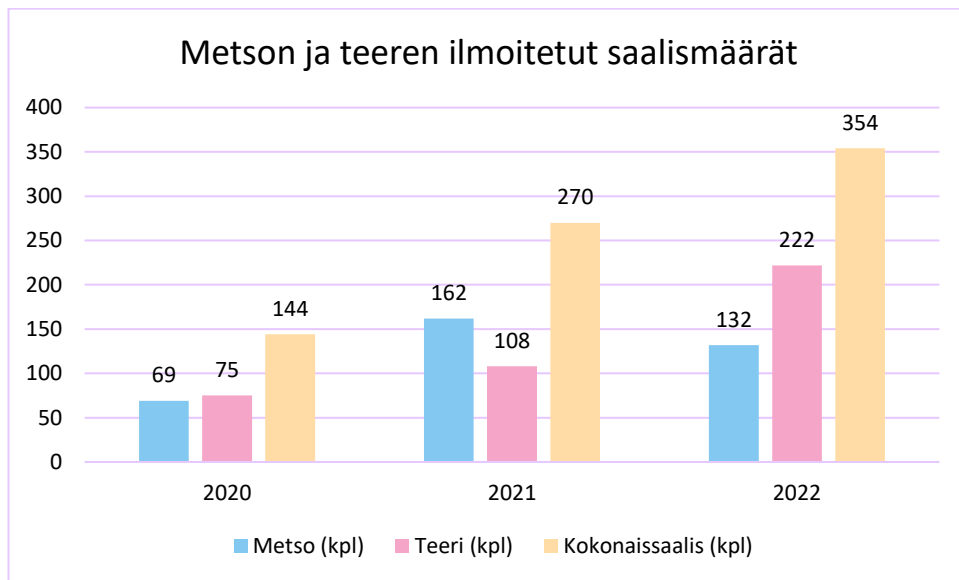

KUVIO 1. Tammijahdin lupa- ja palautemäärä vuosina 2020–2022.

7.2 Saaliskertymä

Kuvio 2 kuvaa metson ja teeren tammijahdin ilmoitettuja saalismääriä vuosina 2020–2022. Kokonaissaalis kuvaa ilmoitettua kokonaissaalismäärää, eli saatujen metsojen ja teerien summaa.

Metsoja ilmoitettiin saadun saaliksi vähiten vuonna 2020 (69 kpl) ja eniten vuonna 2021 (162 kpl). Vuonna 2022 ilmoitettiin saaliksi saadun 132 metsoa. Teeriä saatiin saaliksi vähiten vuonna 2020 (75 kpl) ja eniten vuonna 2022 (222 kpl). Vuoden 2021 saalis oli 108 teertä. Saatu kokonaissaalis on kasvanut vuosittain niin, että vuonna 2020 saatiin pienin kokonaissaalis (144 kpl) ja vuonna 2022 suurin kokonaissaalis (354 kpl). Vuoden 2021 kokonaissaalis oli 270 kpl. Vuonna 2020 ja 2022 teeriä ilmoitettiin saadun saaliksi enemmän kuin metsoja, ja vuonna 2021 metsoja ilmoitettiin saadun saaliksi enemmän kuin teeriä. Poikkeuksellisesti vuosina 2020, 2021 ja 2022 ilmoitettiin saaliksi saadun myös yksi kpl naarasteeriä. (KUVIO 2.)

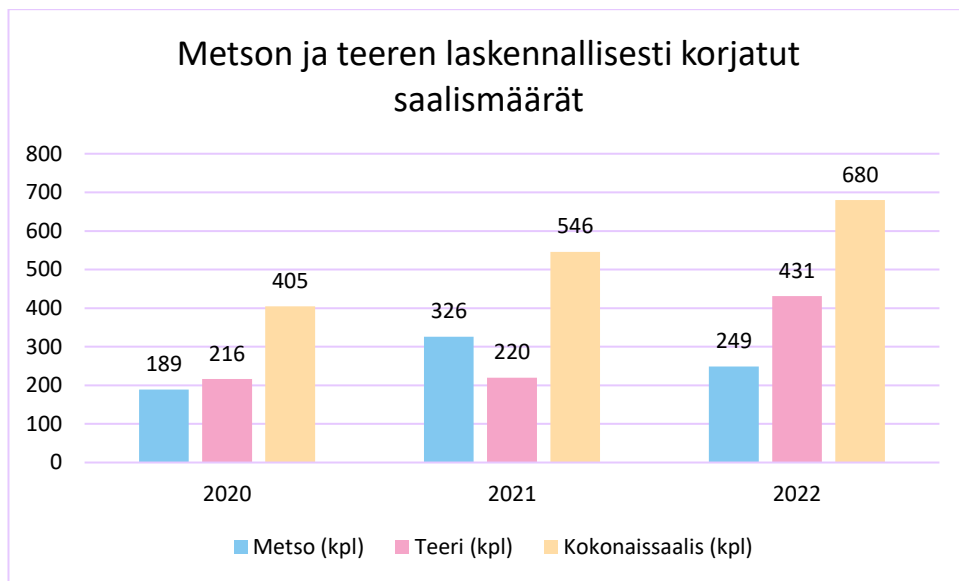
KUVIO 2. Metson ja teeren ilmoitetut saalismäärät tammijahdissa vuosina 2020–2022.

Vuonna 2020 keskimäärin 15,3 % saalispalautteen antajista sai saalista ja 84,7 % ei saanut. Vuonna 2021 keskimäärin 11,9 % saalispalautteen antajista sai saalista ja 88,1 % ei saanut. Vuonna 2022 keskimäärin 11,5 % saalispalautteen antajista sai saalista ja 88,5 % ei saanut.

Ilmoitetut saalismäärät eivät anna täysin todenmukaista kuvaa todellisista saalismääristä, koska niissä ei ole huomioitu palautetta antamattomien metsästäjien saalismääriä. Ilmoitetut saalismäärät on laskennallisesti korjattu, jotta on saatu kaikkia lupametsästäjiä kuvaavat laskennallisesti korjatut saalismäärät. Kuviossa 3 esitetään tammijahdin laskennallisesti korjatut saalismäärät.

Vähiten metsoja saatiin saaliksi vuonna 2020 (189 kpl) ja eniten vuonna 2021 (326 kpl). Vuoden 2022 saalis oli 249 metsoa. Vähiten teeriä saatiin saaliksi vuonna 2020 (216 kpl) ja eniten vuonna 2022 (431 kpl). Vuoden 2021 saalis oli 220 teertä. Saatu kokonaissaalis on kasvanut vuosittain niin, että vuonna 2020 saatiin pienin kokonaissaalis (405 kpl) ja vuonna 2022 suurin kokonaissaalis (680 kpl). Vuoden 2021 kokonaissaalis oli 546 kpl. Vuonna 2020 ja 2022 teeriä saatiin saaliksi enemmän kuin metsoja, ja vuonna 2021 metsoja enemmän kuin teeriä. (KUVIO 3.)

KUVIO 3. Metson ja teeren laskennallisesti korjatut saalismäärät tammijahdissa vuosina 2020–2022.

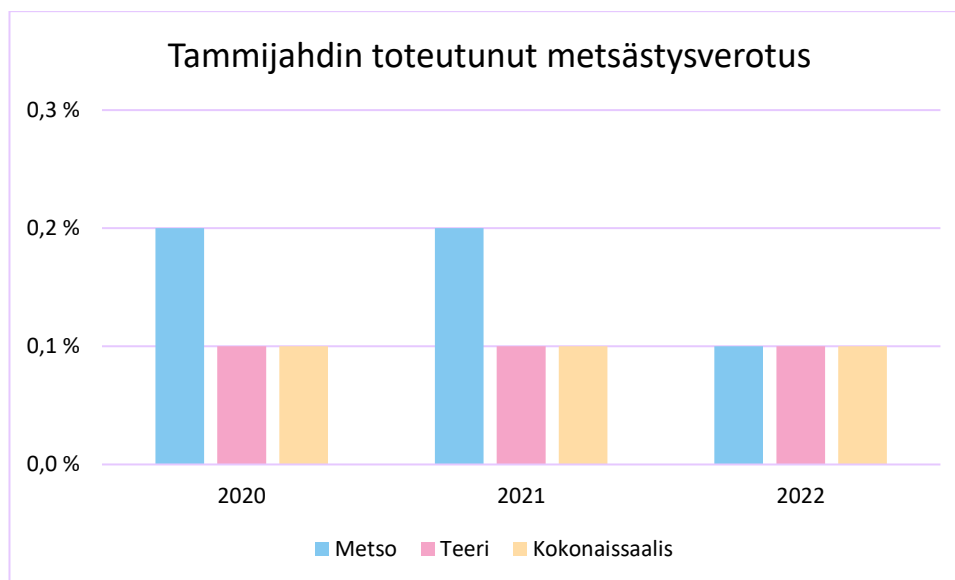
7.3 Metsästysverotus

Tammijahdin toteutunut metsästysverotus (KUVIO 4.) kuvaa kuinka monta prosenttia lintukannasta metsästettiin tammikuun metsästyskauden aikana Metsähallituksen lupametsästäjien toimesta. Lintukantatieto tulee heinä-elokuun riistakolmiolaskennasta, josta Luonnonvarakeskus on arvioinut alueittaisen lintukannan tiheyden (yks/ km²). Tammikuun metsästyskauden saalismäärät voidaan muuttaa yks/ km² muotoon ja verrata luonnonvarakeskuksen laskemaan lintutiheyteen alueellisesti, jotta saadaan toteutunut metsästysverotus. Metsästysverotuksen laskentaan käytetään laskennallisesti korjattuja saalismääriä. Metson ja

teeren kesälaskennan tuloksista löytyy raportit Riistakolmiot.fi verkkosivulta (Luonnonvarakeskus 2022a; Luonnonvarakeskus 2022b).

Vuonna 2020 tammijahdin lupametsästäjien metsästysverotus oli 0,2 % metso-kannasta ja 0,1 % teerikannasta. Kokonaissaaliin osalta metsästysverotus oli vuonna 2020 0,1 %. Vuonna 2021 tammijahdin metsästysverotus oli 0,2 % metso-kannasta ja 0,1 % teerikannasta. Kokonaissaaliin osalta metsästysverotus oli vuonna 2021 0,1 %. Vuonna 2022 tammijahdin metsästysverotus oli 0,1 % metso-kannasta ja 0,1 % teerikannasta. Kokonaissaaliin osalta metsästysverotus oli vuonna 2022 0,1 %. (KUVIO 4.)

Vuonna 2020 lupa-aluekohtainen toteutunut metsästysverotus vaihteli metsolla vaihteluvälillä 0–1,3 % ja teerellä vaihteluvälillä 0–0,5 %. Vuonna 2021 lupa-aluekohtainen toteutunut metsästysverotus vaihteli metsolla vaihteluvälillä 0–1 % ja teerellä vaihteluvälillä 0–1,1 %. Vuonna 2022 lupa-aluekohtainen toteutunut metsästysverotus vaihteli metsolla vaihteluvälillä 0–0,8 % ja teerellä vaihteluvälillä 0–1 %.

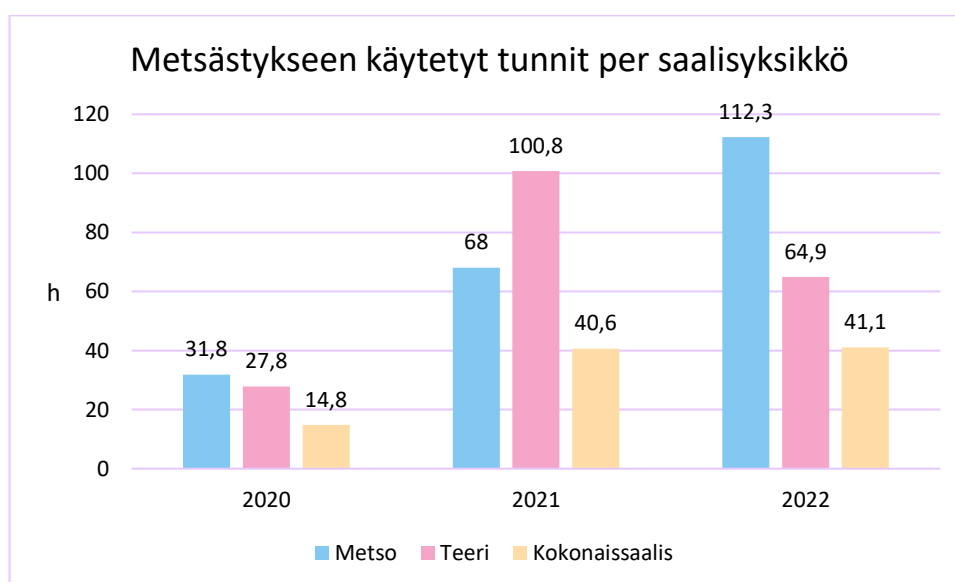

KUVIO 4. Tammijahdin toteutunut metsästysverotus vuosina 2020–2022.

7.4 Pyyntiponnistus

Pyyntiponnistuksella kuvataan miten paljon metsästysvuorokausia, tunteja tai liikuttuja kilometrejä yhden koirasmetson tai -teeren eli saalisyksikön saaliksi saaminen tammikuun metsästysaikana on keskimäärin vaatinut. Kilometrit on liikuttu joko kävellen tai hiihtäen.

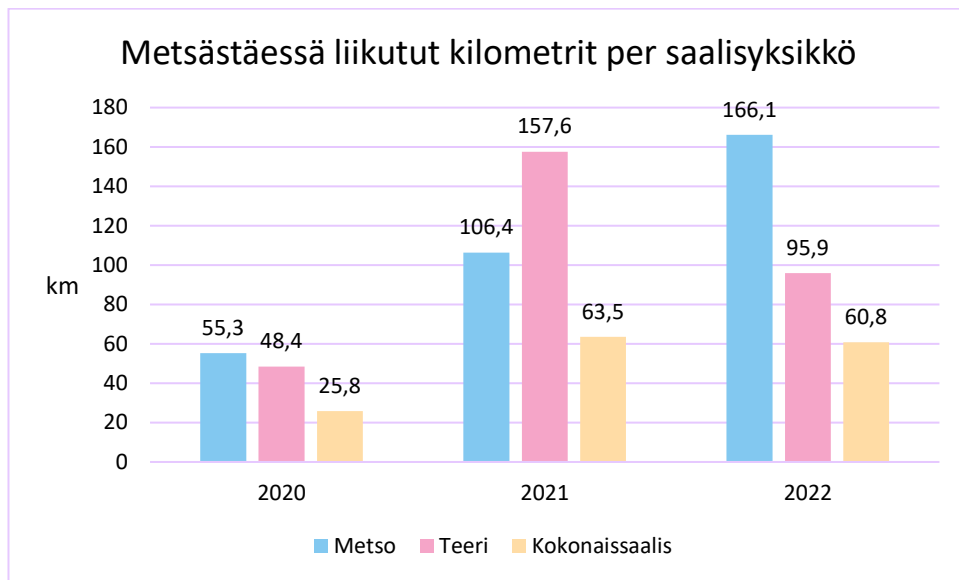
Vuonna 2020 yhtä saaliksi saatua metsoa kohden piti metsästää keskimäärin 31,8 tuntia ja yhtä saaliksi saatua teertä kohden 27,8 tuntia. Kokonaissaaliin osalta keskimääräinen saalisyksikköä kohden metsästyksen käytetty aika oli vuonna 2020 keskimäärin 14,8 tuntia. Vuonna 2021 yhtä saaliksi saatua metsoa kohden piti metsästää keskimäärin 68 tuntia ja yhtä saaliksi saatua teertä kohden 100,8 tuntia. Kokonaissaaliin osalta keskimääräinen saalisyksikköä kohden metsästyksen käytetty aika oli vuonna 2021 keskimäärin 40,6 tuntia. Vuonna 2022 yhtä saaliksi saatua metsoa kohden piti metsästää keskimäärin 112,3 tuntia ja yhtä saaliksi saatua teertä kohden 64,9 tuntia. Kokonaissaaliin osalta keskimääräinen saalisyksikköä kohden metsästyksen käytetty aika oli vuonna 2022 keskimäärin 41,1 tuntia. (KUVIO 5.)

KUVIO 5. Tammijahdissa metsästyksen keskimäärin käytetyt tunnit per saalisyksikkö vuosina 2020–2022.

Vuonna 2020 yhtä saaliksi saatua metsoa kohde piti metsästäessä liikkua keskimäärin 55,3 kilometriä ja yhtä saaliksi saatua teertä kohden 48,4 kilometriä.

Kokonaissaaliin osalta saalisyksikköä kohden metsästäessä liikuttu matka oli vuonna 2020 käskimäärin 25,8 kilometriä. Vuonna 2021 yhtä saaliksi saatua metsoa kohde piti metsästäessä liikkua keskimäärin 106,4 kilometriä ja yhtä saaliksi saatua teertä kohden 157,6 kilometriä. Kokonaissaaliin osalta saalisyksikköä kohden metsästäessä liikuttu matka oli vuonna 2021 käskimäärin 63,5 kilometriä. Vuonna 2022 yhtä saaliksi saatua metsoa kohde piti metsästäessä liikkua keskimäärin 166,1 kilometriä ja yhtä saaliksi saatua teertä kohden 95,9 kilometriä. Kokonaissaaliin osalta saalisyksikköä kohden metsästäessä liikuttu matka oli vuonna 2022 käskimäärin 60,8 kilometriä. (KUVIO 6.)

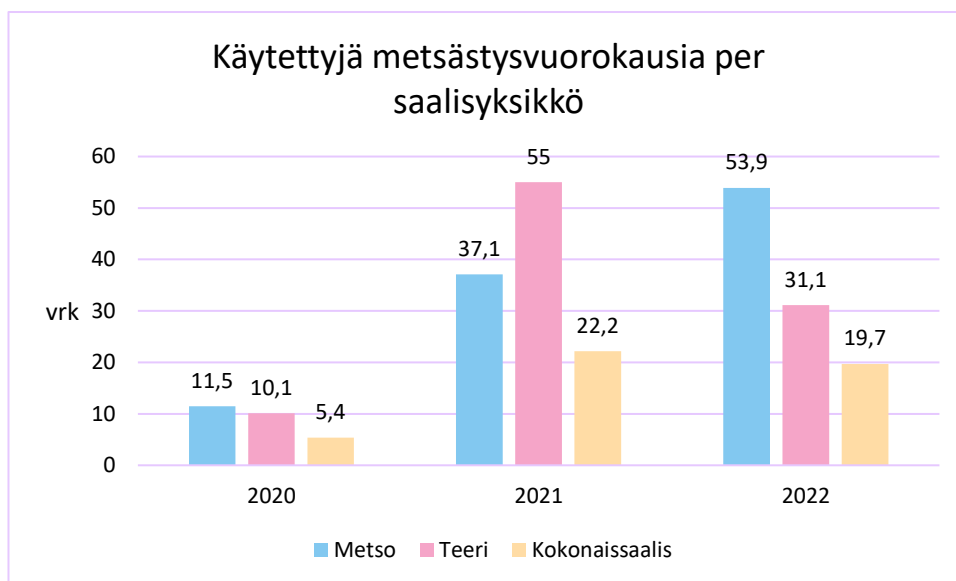

KUVIO 6. Tammijahdissa metsästäessä keskimäärin liikutut kilometrit per saalisyksikkö vuosina 2020–2022.

Kuvio 7 kuvaa metsästäjien keskimäärin käyttämien metsästysvuorokausien määrää per saaliiksi saatu lintu eli saalisyksikkö. Saalispalautteessa (Liite 1) metsästäjät ilmoittavat minä päivämäärinä ovat metsästäneet. Näitä ilmoitettuja metsästyspäiviä verrataan saatuun saaliiseen. Käytetty metsästysvuorokausi ei tarkoita, että on metsästännyt 24 tuntia eli kokonaisen vuorokauden, vaan ainoastaan että on yhden vuorokauden aikana metsästännyt määrittelemättömän ajan.

Vuonna 2020 yhtä saaliiksi saatua metsoa kohden käytettiin keskimäärin 11,5 metsästysvuorokautta ja yhtä saaliiksi saatua teertä kohden 10,1 metsästysvuorokautta. Kokonaissaaliin osalta vuonna 2020 metsästysvuorokausia käytettiin

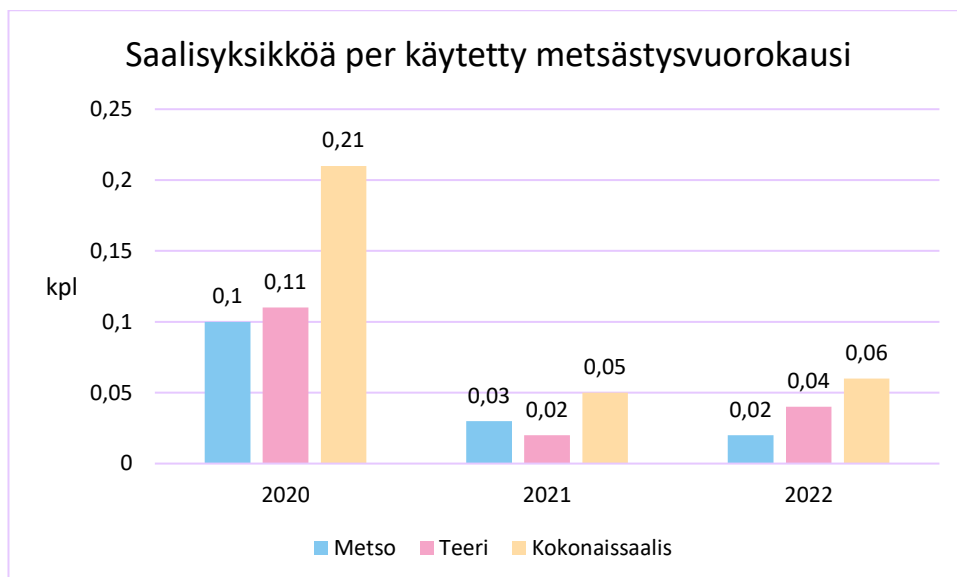
5,4 per saalisyksikkö. Vuonna 2021 yhtä saaliiksi saatua metsoa kohden käytettiin keskimäärin 37,1 metsästysvuorokautta ja yhtä saaliiksi saatua teertä kohden 55 metsästysvuorokautta. Kokonaissaaliin osalta vuonna 2021 metsästysvuorokausia käytettiin 22,2 per saalisyksikkö. Vuonna 2022 yhtä saaliiksi saatua metsoa kohden käytettiin keskimäärin 53,9 metsästysvuorokautta ja yhtä saaliiksi saatua teertä kohden 31,1 metsästysvuorokautta. Kokonaissaaliin osalta vuonna 2022 metsästysvuorokausia käytettiin 19,7 per saalisyksikkö. (KUVIO 7.)

KUVIO 7. Metsästäjien tammijahdissa keskimäärin käyttämien metsästysvuorokausien määrä per saalisyksikkö vuosina 2020–2022.

Kuvio 8 kuvaa keskimäärin saaliiksi saatujen lintujen määrää eli saalisyksiköiden määrää per käytetty metsästysvuorokausi. Kun metsästäjä ilmoittaa saalispalautteessa metsästäneensä jonain päivänä, katsotaan tuo päivä käytetyksi metsästysvuorokaudeksi.

Vuonna 2020 saaliiksi saatiin keskimäärin 0,10 metsoa ja 0,11 teertä per metsästysvuorokausi. Kokonaissaalis vuonna 2020 oli 0,21 saalisyksikköä per metsästysvuorokausi. Vuonna 2021 saaliiksi saatiin 0,03 metsoa ja 0,02 teertä per metsästysvuorokausi. Kokonaissaalis vuonna 2021 oli 0,05 saalisyksikköä per metsästysvuorokausi. Vuonna 2022 saaliiksi saatiin 0,02 metsoa ja 0,04 teertä per metsästysvuorokausi. Kokonaissaalis vuonna 2022 oli 0,06 saalisyksikköä per metsästysvuorokausi. (KUVIO 8.)

KUVIO 8. Tammijahdissa keskimäärin saaliksi saatujen saalisyksiköiden määrä per käytetty metsästysvuorokausi vuosina 2020–2022.

8 POHDINTA TULOKSISTA

8.1 Lupa- ja palautemäärä

Lupamäärä on kasvanut vuosittain ja lähes kaksinkertaistunut vuoden 2020 määrästä vuoteen 2022 verrattaessa, palautemäärän lähes kolminkertaistuessa samalla aikavälillä. Lupa- ja palautemäärän kasvu johtunee suurelta osin tammijahtissa mukana olevien lupa-alueiden määrän vuosittaisesta kasvamisesta. Kun tammijahti on mahdollistunut uusilla lupa-alueilla, niin loogisesti myös näille alueille ostetut luvat ovat kasvattaneet myytyjen lupien ja annettujen palautteiden kokonaismäärää. Vuonna 2022 tammikuun metsästysjakso oli 9 päivää pidempi kuin vuosina 2020 ja 2021, joten se myös osaltaan selittää kasvanutta lupa- ja palautemäärää.

Tammijahtin salliminen ensi kertaa vuosikymmeniin on varmasti aiheuttanut kiinnostusta, ja kokeilun halua joidenkin metsästäjien keskuudessa. Tämä voi näkyä hetkellisenä piikkinä myytyjen lupien määrässä ensimmäisten vuosien aikana, kun halutaan kokeilla uutta metsästysmuotoa. Ajan kanssa on mahdollista, että kiinnostus tammijahtia kohtaan joko laantuu tai kasvaa entisestään. Vaatii pidempää tarkastelujaksoa, jotta nähdään mille tasolle lupamäärät tulevat asettumaan, mutta toistaiseksi lupamäärä on kasvanut vuosittain.

On mahdollista, että myös vuosittain vaihtelevat sääolosuhteet vaikuttavat metsästysinnostukseen ja lupamääriin. Tammijahti on haastava metsästysmuoto, ja tammikuun metsästysjakso on suhteellisen lyhyt. Jos tammikuun metsästysjaksolle osuu oikein kireitä pakkasia tai muuten huonoa säätä, voi lupamäärä jäädä alhaisemmaksi. Käänteisesti lauha poutasää voi lisätä metsästysinnostusta.

Vuonna 2020 saalispalautetta antoi reilu kolmannes metsästäjistä, kun taas vuosina 2021 ja 2022 yli puolet metsästäjistä. Metsähallitus otti vuonna 2021 käyttöön uudistetun saalispalautemuistutuksen, joka sisältää suoran linkin palautejärjestelmään. Tämä onkin lisännyt merkittävästi saadun saalispalautteen määrää, ja nostanut palauteprosenttia aikaisempiin vuosiin verrattuna.

Mitä suurempi palauteprosentti on, sitä tarkempaa on myös tieto saalismääristä. Metsähallitus velvoittaa metsästyslain nojalla antamaan saalispalautetta myymiensä kanalintulupien lupaehdoissa, ja siihen nähden on palauteprosentti kuitenkin valitettavan matala. Saadun saalispalautteen kokonaismäärä (yli 40 000 pienriistan saalispalautetta koko metsästyskaudelta) on kuitenkin tilastollisesti riittävä luotettavan arvion tekemiseen kaikkien lupametsästäjien kokonaissaaliista. Vertailun vuoksi voidaan mainita, että Luonnonvarakeskuksen tekemä valtakunnallinen pienriistan saalistilastointi perustuu vuosittain alle 7000 saalispalautekyselystä saatuun vastaukseen (Forsman, Pellikka & Kervinen 2019).

8.2 Saaliskertymä

Tutkimusaineistosta tulee huomata, että vuonna 2020 ja 2021 tammikuun metsästysjakso sijoittui ajanjaksolle 20.1.–31.1. ja vuonna 2022 metsästysjakso oli pidempi 10.1.–31.1. Vuonna 2022 oli siis enemmän potentiaalisia metsästyspäiviä käytettävissä. Tästä huolimatta metson laskennallisesti korjatut saalismäärät putosivat edellisvuodesta. Teeren laskennallisesti korjattu saalismäärä vuonna 2022 taas lähes tuplaantui edellisvuoteen nähden. Yksi selittävä tekijä saattaa olla lintukantojen runsastuminen etenkin teeren osalta ja yleisesti lintukantojen voimakas heilahtelu vuositasolla. Myös metsästäjien onni saaliin saannin suhteen on mahdollisesti vaikuttava tekijä.

Kokonaissaalismäärät ovat nousseet vuosittain, mutta jälleen selittävä tekijä on lupa-alue määrän kasvu ja pidempi metsästysjakso vuonna 2022. Kokonaissaaliin osalta puhutaan valtakunnallisesti sadoista linnuista vuosittain, ja saalis jakautuu melko tasaisesti eri lupa-alueiden välillä.

Eri syistä johtuvat heilahtelut korostuvat, koska aineisto kattaa vain kolmen vuoden aikavälin. Pidemmällä aikavälillä tarkasteltaessa sattuman mahdollisuus vähenisi ja voisi luotettavammin todeta mille keskimääräiselle tasolle ja vaihteluvälille saalismäärät asettuvat.

Mielenkiintoista aineistossa oli, että vuosina 2020–2022 oli joka vuosi ilmoitettu saaliksi saadun yksi kpl naarasteeriä. Naarasteerten metsästys tammikuun metsästysaikana ei ole sallittua, joten jos ilmoitettu tieto pitää paikkansa on kyseessä mahdollisesti metsästysrikos. On kuitenkin mahdollista, että kyse on ainoastaan inhimillisestä virheestä kuten sukupuolen tunnistamisesta väärin tai sukupuolen valitsemisesta vahingossa väärin saalispalautekyselyä täyttäessä.

8.3 Metsästysverotus

Kaikki lupa-alueet huomioiden tammijahdin metsästysverotus vaihtelee aineistossa 0,1 % ja 0,2 % välillä, joten tammijahdin vaikutuksen lintukantoihin voi sanoa olevan pieni. Paikallisesti tarkasteltuna suurin aineistossa esiintyvä metsästysverotus oli metsolla 1,3 % lintukannasta vuonna 2020 Vilma-Savinan lupa-alueella. Vastaavasti teerellä suurin aineistossa esiintyvä metsästysverotus oli 1,1 % lintukannasta vuonna 2021 Isokankaan lupa-alueella. Nämä luvut olivat aineistossa esiintyviä yksittäisiä korkeita poikkeuksia, keskiarvon ollessa huomattavasti matalampi kuten kuviosta 4 käy ilmi. Myös lupa-aluekohtaisesti tammijahdin vaikutus lintukantoihin näyttää tulosten valossa pieneltä, eikä metsästysverotus ole millään lupa-alueella yhtenäkkään vuotena noussut hälyttävän korkeaksi. Metson ja teeren tammijahti myös kohdistuu ainoastaan koiraslintuihin, joten vaikutus lintukantoihin on pienempi kuin syksyn jahtikaudella, jolloin myös pesinnän kannalta tärkeitä naaraslintuja metsätetään.

Tammijahdin toteutuneen metsästysverotuksen osalta tulee kuitenkin huomioida, että metsästysverotusta verrataan heinä-elokuun riistakolmiolaskennan perusteella saatuihin lintukantatietoihin. Tuloksissa ei ole huomioitu luonnollista poistumaa, jota on ehtinyt tapahtua lintukannalle riistakolmiolaskennan ja tammikuun metsästysajan välissä. Näin ollen voidaan olettaa todellisen metsästysverotuksen olevan hieman korkeampi kuin tuloksissa esitetty, koska tammikuun todellinen lintukantakin on hieman alhaisempi kuin lintukanta mistä tulokset on johdettu.

Metsästysverotuksen tuloksissa ei ole myöskään huomioitu metsästyslain 8 §:n mahdollistamaa kuntalaisten oikeutta metsästä kotikuntansa valtion alueella, ja sen oikeuden perusteella saatuja lintusaaliita. Lain tarkoittamilla kuntalaisilla ei

ole velvollisuutta ilmoittaa saaliistaan tai antaa saalispalautetta Metsähallitukselle, joten tietoa näistä saalismääristä ei ole. Yleisesti voidaan kuitenkin sanoa, että tutkimusten mukaan paikkakuntalaiset metsästävät metsästyslain 8 §:n alueilla noin 70 % kokonaiskanalintusaaliista (Nykänen, A., Nylander, E. & Korhonen, P. 2014, 23–24, 38). Mikäli sama pätee myös tammijahdin osalta, tulisi lupametsästäjien aikaansaama metsästysverotusprosentti vähintään kaksinkertaistaa 8 §:n alueilla, jotta kuntalaisten saaliskin tulisi huomioitua.

Mikäli metsästyslain 8 §:n alueiden kuntalaisten saaliitkin otettaisiin huomioon, ei metsästysverotus siltikään nousisi kestävämmälle tasolle, pelkkien lupametsästäjien metsästysverotuksen ollessa keskimäärin 0,1–0,2 % luokkaa. Esimerkiksi kolminkertaistamalla tämä metsästysverotuksen taso 8 §:n alueilla, liikuttaisiin keskimäärin 0,3–0,6 % metsästysverotuksessa. Varmaa tietoa ei kuitenkaan nykytilanteessa ole mahdollista saada 8 §:n kuntalaisten saalismääristä, joten metsästyksen suunnittelun kannalta tässä olisi kehittämisen paikka. Metsähallitus itsessään ei voi velvoittaa 8 §:n kuntalaisia antamaan saalispalautetta, vaan tämä vaatisi lainsäädännöllisiä muutoksia.

8.4 Pyyntiponnistus

Aineiston perusteella pyyntiponnistusvaatimus tammijahdissa on ollut korkea etenkin vuosina 2021 ja 2022. Esimerkiksi yhtä saaliksi saatua metsoa kohden metsästäjät ovat liikkuneet vuonna 2021 keskimäärin 106,4 km ja vuonna 2022 jopa 166,1 km. Vastaavasti yhtä saaliiksi saatua metsoa kohden on pitänyt metsästää vuonna 2021 keskimäärin 68 tuntia ja vuonna 2022 112,3 tuntia. Saaliin saaminen tammijahdissa ei siis yleisesti ottaen ole ollut helppoa, vaan on vaatinut metsästäjältä ponnisteluja.

Vuonna 2020 pyyntiponnistusvaatimus on kuitenkin ollut selvästi alhaisempi kuin muina vuosina. Vaikuttaisi siltä, että ensimmäisenä vuotena tammijahdissa mukana olleilla lupa-alueilla saaliin saaminen on ollut helpompaa kuin lupa-alueilla, joilla tammijahti on sallittu seuraavina vuosina.

Yhtä saalislintua kohden on joutunut joka vuosi liikkumaan keskimäärin vähintään kymmeniä, parhaillaan jopa toistasataa kilometriä. Tällaisella metsästäjien luonnossa liikkumisella tammikuussa pimeänä vuodenaikana on varmasti positiivisia vaikutuksia kansanterveyteen.

9 JOHTOPÄÄTÖKSET

Aineiston ja tulosten perusteella voidaan tehdä johtopäätös, että tammijahdin saalismäärät ja metsästysverotus ovat olleet Metsähallituksen lupa-alueilla maltillisia ja kestäväällä tasolla. Tammijahti ei ole vaarantanut metson ja teeren lintukantoja metsästysverotuksen ollessa keskimäärin 0,1–0,2 % välillä lupa-alueiden populaatiosta. Metsästysaikoja ja kiintiöitä tarkastellaan vuositasolla, ja tarvittaessa huonoina lintuvuosina tammijahti voidaan kolmiolaskennan tulosten perusteella estää alueellisesti tai kokonaan. Tammijahdin kieltämiselle systemaattisesti koko Suomessa sillä perusteella, että se vaarantaisi lintukannat, ei vaikuta tulosten valossa olevan perusteita tai tarvetta. Sen sijaan nyt jo kolmena perättäisenä vuonna toteutunut metson ja teeren tammikuun metsästysaika tulisi jatkossakin sallia, jos vain lintukannat sen mahdollistavat.

On kuitenkin muistettava, että valtion maiden lisäksi Suomessa tapahtuu metsästystä yksityisillä mailla ja metsästysseurojen vuokraamilla alueilla. Näiden alueiden teeren ja metson saalismääristä ja metsästysverotuksesta tammijahdissa ei ole vielä tutkittua tietoa. Yksityisillä mailla tapahtuvaa metson ja teeren metsästystä ei ole rajoitettu saaliskiintiöillä, vaan sitä säädellään metsästysajoilla ja metsästyslailla. Vastuu siitä montako saalislintua esimerkiksi omilla maillaan metsästävä metsästäjä ampuu, ja noudattaako kestävä metsästyksen periaatteita, on lopulta metsästäjällä itsellään.

Useat metsästysseurat sen sijaan asettavat Metsähallituksen tapaan jäsenilleen saaliskiintiöitä esimerkiksi juuri metso ja teeri saaliille. Metsästysseurojen tarkoitus on harjoittaa riistanhoidollisesti järkevää ja kestävä metsästystä. Mielestäni onkin jossain määrin syytä olettaa, että myöskään metsästysseurojen harjoittama talvilinnustus ei vaaranna lintukantoja, vaan on kestäväällä tasolla. Useat metsästysseurat myös keräävät saalistietoa jäseniltään, joten mahdollinen jatkotutkimuskohde voisi olla metsästysseurojen metson ja teeren saalismäärien ja metsästysverotuksen tutkiminen tammikuun metsästysajan osalta. Myös tammijahdin ja syksyn metsästyskauden lukujen suhteellinen vertailu voisi olla paikallaan.

Kolme metsästyskautta on suhteellisen lyhyt aika tarkastella saalismääriä, metsästysverotusta ja pyyntiponnistusta. Tammijahdin saalismääriä, metsästysverotusta ja metsästäjän pyyntiponnistusta olisikin hyvä tutkia lisää vielä tulevien vuosien osalta, jotta nähdään mille tasolle ne pidemmällä aikavälillä tarkasteltuna asettuvat.

Haluan myös ehdottomasti kannustaa kaikkia metsästäjiä saalispalautteen antamiseen, riippumatta siitä saiko saalista vai ei. Mitä suurempi osa antaa saalispalautetta, sen tarkempaa dataa saadaan saalismääristä. Tarkempi data mahdollistaa yhä paremman metsästyksen suunnittelun, mikä on kaikkien metsästäjien edun mukaista.

Tämän opinnäytetyön tulokset vastaavat mielestäni työlle asetettuja tavoitteita. Aineistossa esiintyviä tuloksia ei vääristelty, vaan ne esitettiin rehellisesti. Opinnäytetyöprosessi kesti hieman pidempään kuin alun perin suunnittelin, mutta sujui lähes ongelmitta hyvässä yhteistyössä tilaajan kanssa.

LÄHTEET

Forsman, L., Pellikka, J. & Kervinen, M. 2019. Millaista on suomalainen metsäkanalinnustus? Suomen riista 65: 27–44.

Hayman, P. & Hume, R. 2010. Suomen ja Euroopan linnut. Taskuopas. 1. painos. Helsinki: Minerva.

Kempainen, V. 2022. Metsähallituksen kanalintulupametsästäjien antaman saalispalautteen edustavuus. Metsätalouden tutkinto-ohjelma. Lapin ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyö.

Koskimies, P. & Lokki, J. 1996. Kotimaan linnut. 1. painos. Porvoo: WSOY.

Laaksonen, J. & Jännes, H. 2001, Suomen ja Euroopan linnut. Määritysopas. 4. painos. Jyväskylä; Helsinki: Gummerus.

Lundevall, C. 1986. Suomen linnut. 2. korjattu painos. Porvoo: WSOY.

Luonnonvarakeskus. 2022a. Metso 2022. Verkkosivu. Julkaistu 9.8.2022. Viitattu 27.10.2022. <https://www.riistakolmiot.fi/raportit/metso-2022/>

Luonnonvarakeskus. 2022b. Teeri 2022. Verkkosivu. Julkaistu 9.8.2022. Viitattu 27.10.2022. <https://www.riistakolmiot.fi/raportit/teeri-2022/>

Luonnonvarakeskus. n.d.a. Metso. Verkkosivu. Viitattu 5.8.2022. <https://www.riistakolmiot.fi/animal/metso-tetrao-urogallus/>

Luonnonvarakeskus. n.d.b. Teeri. Verkkosivu. Viitattu 4.8.2022. <https://www.riistakolmiot.fi/animal/teeri-tetrao-tetrix/>

Maa- ja metsätalousministeriö. n.d.a. Metsästysajat. Verkkosivu. Viitattu 5.9.2022. <https://mmm.fi/riista/metsastuksen-rajoittaminen/metsastysajat>

Maa- ja metsätalousministeriö. n.d.b. Riistahallinto. Verkkosivu. Viitattu 25.8.2022. <https://mmm.fi/riista/riistahallinto>

Metsähallitus. n.d.a. Eräpalvelut. Verkkosivu. Viitattu 25.8.2022. <https://www.eraluvat.fi/erapalvelut.html>

Metsähallitus. n.d.b. Pienriistaluvat. Verkkosivu. Viitattu 29.8.2022. <https://www.eraluvat.fi/metsastys/pienriistaluvat.html>

Metsähallitus. n.d.c. Lupaehdot. Verkkosivu. Viitattu 28.9.2022. <https://www.eraluvat.fi/metsastys/pienriistaluvat/lupaehdot.html>

Metsähallitus. n.d.d. Vuorokausilupa. Verkkosivu. Viitattu 3.10.2022. <https://www.eraluvat.fi/metsastys/pienriistaluvat/kanalinnut.html>

Metsähallitus. n.d.e. Metsästys valtion mailla. Verkkosivu. Viitattu 25.8.2022. <https://www.metsa.fi/vapaa-aika-luonnossa/metsastys/>

Metsähallitus. n.d.f. Riistanhoito. Verkkosivu. Viitattu 30.8.2022. <https://www.eraluvat.fi/metsastys/riistanhoito.html>

Metsähallitus. n.d.g. Metsästyslupatulojen käyttö. Verkkosivu. Viitattu 30.8.2022. <https://www.metsa.fi/maat-ja-vedet/luvat/metsastysluvat/>

Metsähallitus. n.d.h. Saalispalautteet. Verkkosivu. Viitattu 30.8.2022. <https://www.eraluvat.fi/erapalvelut/saalispalautteet.html>

Metsästyslaki 28.6.1993/615.

Nykänen, A., Nylander, E. & Korhonen, P. 2014. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2013. Riista- ja kalatalous tutkimuksia ja selvityksiä 13/2014. https://jukuri.luke.fi/bitstream/handle/10024/519810/rkts2014_13.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Pitkänen, J. 2022. Talvilinnustus ei romahduttanut lintukantoja. Metsästäjä-lehti 5/2022, 59.

Putaala, A. ylitarkastaja. 2022a. Opinnäytetyön suunnitelma. Sähköpostiviesti. Viitattu 7.9.2022.

Putaala, A. ylitarkastaja. 2022b. Opinnäytetyö kysymys. Sähköpostiviesti. Viitattu 6.9.2022.

Saarenmaa, A. 2021. Latvalinnustus – 8 vinkkiä ensikertalaiselle. Metsästäjä-lehti 6/2021, 10–13.

Suomen lajitietokeskus. n.d.a. Metso – *Tetrao urogallus*. Verkkosivu. Viitattu 4.8.2022. <https://punainenkirja.laji.fi/results/MX.26928?checklist=MR.424>

Suomen lajitietokeskus. n.d.b. Teeri – *Lyrurus tetricus*. Verkkosivu. Viitattu 4.8.2022. <https://punainenkirja.laji.fi/results/MX.26926?year=2019>

Suomen Metsästäjäliitto. 2019. Lausuntopyyntö luonnoksesta Maa- ja metsätalousministeriön asetukseksi metson, teeren, pyyn ja riekon metsästyksen kieltämisestä metsästysvuonna 2019-2020. Verkkosivu. Viitattu 26.9.2022. https://metsastajaliitto.fi/system/files/inline-files/SML_MMM_Mets%C3%A4kansal_laus2019.pdf

Suomen Metsästäjäliitto. n.d. Metsästysajat. Verkkosivu. Viitattu 5.9.2022. <https://metsastajaliitto.fi/metsastajalle/hanki-tietoa/metsastysajat>

Suomen riistakeskus. n.d.a. Metso. Verkkosivu. Viitattu 1.8.2022. <https://riista.fi/game/metso/>

Suomen riistakeskus. n.d.b. Teeri. Verkkosivu. Viitattu 1.8.2022. <https://riista.fi/game/teeri/>

Suomen riistakeskus. n.d.c. Julkinen riistakonserni. Verkkosivu. Viitattu 25.8.2022. https://riista.fi/riistahallinto/julkinen-riistakonserni/?doing_wp_cron=1661439473.6148109436035156250000

Vilka, H. 2007. Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet. 1. painos. Helsinki: Tammi.

LIITTEET

Liite 1. Saalispalautekysely

1 (2)

Saalispalautteen antaminen

[På svenska](#) [In English](#)

Tallenna

Lupa-alueesi numero: 7621 Hirvivaara-Rostua
Lupanumerosi: 24806550101 KA Kanalintulupa
Lupasi voimassaoloaika: 31.01.2022 - 31.01.2022

Tiedot metsästäjästä ja metsästyksestä lupa-aikana

- Syntymävuotesi:
- Minulla on metsästysmahdollisuus: Vain valtion mailla Valtion maiden lisäksi esimerkiksi metsästysseuran alueilla
- Arvioi keskimääräinen matka, jonka kuljit maastossa yhden metsästyspäivän aikana: __ km
- Arvioi keskimääräinen aika, jonka vietit maastossa yhden metsästyspäivän aikana: __ tuntia
- Metsästyksessä pääsääntöisesti käyttämäsi koira:
- En metsästänyt lupa-aikana lainkaan

(jatkuu)

Liite 1. Saalispalautekysely

2 (2)

Valitse kalenterista kaikki ne päivät, jolloin metsästit

Tammikuu 2022

Ma	Ti	Ke	To	Pe	La	Su
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

 Luvan voimassaolopäivät
  Sain saalista
  Ei saalista

Anna tiedot saamastasi saaliista niiltä päiviltä, jolloin metsästit

● Kaikki tiedot ovat pakollisia.

Metsästyspäivä	Laji	Sukupuoli	Ikä	Koira
31.01.2022	Valitse	Valitse	Valitse	Valitse

Arvostamme mielipidettäsi!

Tähän ruutuun voit kirjoittaa palautetta. Jos haluat vastauksen palautteeseen, käytä palautejärjestelmää osoitteessa eraluvat.fi/palaute

Kirjoita tähän...